

ତା.୧.୯.୨୦୧୦ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପେସା ଉପରେ ଦଳଗତ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଚୟନ

ଆଲୋଚକଗଣ- ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ ଡାଲି ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଧାୟକ, ଜୟଦେବ; ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ରଥ ସମାଜସେବୀ; ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ତ ବେହେରା, ସମ୍ପର୍କାର ଏବଂ ସଂଯୋଜକ ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ତରଂଜନ ମହାପାତ୍ର ।

୧- ପେସା ହେଉଛି ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନାମ, ଯାହାର ପୁରା ନାମ ହେଲା 'ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଞ୍ଚାୟତ ସଂପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନସମୂହ ୧୯୯୬' ବା ଇଂରାଜୀରେ Provisions for Panchayats (Extension to Scheduled Areas) Act 1996 । ଏହା ୨୪ତମେମ୍ବର ୧୯୯୬ରେ ଭାରତର ଗେଜେଟ୍‌ରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଲାଭ କରିଥିଲା । ଏପ୍ରକାର ଏକ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ପାଇଁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବାଧ୍ୟତା ଥିଲା । କାରଣ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ତ୍ରିସରାୟ ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ ଚାଲୁ କରିବା ପାଇଁ ୭୩ତମ ସଂବିଧାନ ସଂଶୋଧନ ବଳରେ ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ-୯ରେ 'ପଞ୍ଚାୟତସମୂହ' ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଧାରା ୨୪୩ରୁ ଧାରା ୨୪୩ (୫) ଅଧୀନରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରାବଧାନମାନ ନୂଆ ଭାବେ ସ୍ଥାନିତ କରାଗଲା, ତାହାର ଧାରା ୨୪୩(ଏମ୍-୧)ରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହିସବୁ ପ୍ରାବଧାନମାନ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା-୨୪୪ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀ ଓ ଷଷ୍ଠ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବନାହିଁ । ପୁଣି ଧାରା ୨୪୩(ଏମ୍-୪ଏ)ରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସଂପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟମାନେ ନିଜର ଆଇନ୍‌ସଭାରେ ପ୍ରସାବ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହିସବୁ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ଷଷ୍ଠ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲାଗୁ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଧାରା ୨୪୩(ଏମ୍-୪ବି)ରେ କୁହାଗଲା ଯେ, ଭାରତର ସଂସଦ ଏହିସବୁ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ କାଣ୍ଟକ୍ସ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ ଆଇନ୍ ବଳରେ ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଲାଗୁ କରିପାରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ୭୩ତମ ସମ୍ବିଧାନ ସଂଶୋଧନ, ୧୯୯୨ (ଯାହାକି ୨୪ ଏପ୍ରିଲ ୧୯୯୩ରୁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା) ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲାଗୁ ହୋଇପାରି ନଥିଲା । ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆଇନ୍ କଥା ସେବେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତାହା ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ପେସା ୧୯୯୬ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଅନୁସୂଚୀତ ଜନଜାତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲବାସୀ (ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାରସମୂହର ସ୍ୱୀକୃତି) ଆଇନ୍, ୨୦୦୬ ବା ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲେ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାର ଆଇନ୍‌ର ଧାରା-୧୩ ଅନୁଯାୟୀ ପେସାର ଏକ ଅନତିକ୍ରମଣୀୟ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି ।

୨- ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ତ୍ରିସରାୟ ପଞ୍ଚାୟତିରାକୁ ଲାଗୁ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସର୍ବଶେଷ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଜୁନ୍ ୧୯୯୪ରେ ସାଂସଦ ଶ୍ରୀ ଦିଲ୍ଲୀପ ସିଂହ ଭୂମିଆଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ସଂସଦୀୟ କମିଟି ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଫେବୃଆରି ୧୯୯୫ରେ ଏହି କମିଟି ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ବିତର୍କ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋଟ ଉପରେ ସେହି ରିପୋର୍ଟର ସୁପାରିଶକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରଥମେ ପେସା ବିଧେୟକ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇ ତା'ପରେ ଆଇନ୍‌ରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଭୂମିଆ କମିଟି ଏକ ସାଂବିଧାନିକ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପ ଦେବାରେ ସହାୟକ ବା ସହଯୋଗୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଭୂମିଆ କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ପେସା ପ୍ରବର୍ତ୍ତାତ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିବା ଦ୍ୱାରା ପେସା ପଛରେ ଯେ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଅଙ୍ଗୀକାର ଥିଲା ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରାଯାଉଛି ।

୩- ପେସା ପ୍ରଣୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିନଥାନ୍ତା, ଯଦି ସମ୍ବିଧାନର ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀରେ ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳର ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସନ ପାଇଁ ଉଭୟ ରାଜ୍ୟପାଳ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥ ଉପଯୋଗ ହୋଇଥାନ୍ତା । ସେହି ଅନୁସୂଚୀର ଧାରା-୫ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ରାଜ୍ୟପାଳ ଯେ କୌଣସି ଆଇନ୍ ବା ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାରଣ କରିପାରନ୍ତି ଅଥବା ସେଥିରେ ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଅନୁକୂଳ ହେଉଥିବା ମତେ ସଂଶୋଧନ ଓ ବ୍ୟତିକ୍ରମମାନ ଘଟାଇ ଲାଗୁ କରିପାରନ୍ତି । ଧାରା-୪ ଅନୁଯାୟୀ, ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ତଥା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପାଇଁ ସଂପୃକ୍ତ ପ୍ରତି ରାଜ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଆଦିବାସୀ ଉପଦେଷ୍ଟା ପରିଷଦ ରହିବ । ଏହାଛଡା ପ୍ରତି ରାଜ୍ୟର ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳର ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟପାଳ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଏକ ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ ନଚେତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଚାହିଁବା ମତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବେ (ଧାରା-୩) । ପଞ୍ଚମ ଅନୁସୂଚୀର ଧାରା-୫(୨) ଅନୁଯାୟୀ, ବିଶେଷ କରି ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ରୋକିବା, ଅନୁସୂଚୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜମି ଯୋଗାଣ ତଥା ମହାଜନି କାରବାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରଣୟନକୁ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ସଂପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଗଲା, ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସଂବିଧାନର ପୃଷ୍ଠାମଣ୍ଡନ କରିଚାଲିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ପେସା ଭଳି ଏକ ସତ୍ୟ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଆଇନ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି, ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କର ସାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଆଇନ୍ ଗୁଡ଼ିକ କେମିତିଆ ହେବା କଥା ।

୪- ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପେସା ହେଉଛି ମାତ୍ର ୫ଧାରା ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଆଇନ୍, କିନ୍ତୁ ଏହାର ପରିସର ଭିତରେ ଅନେକ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହାର ଧାରା-୧ ରେ ଆଇନ୍‌ର ନାମ, ଓ ଧାରା-୨ ରେ ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳର 'ସଂଖ୍ୟା' ଦିଆଯାଇ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସଂବିଧାନର ଧାରା-୨୪୪(୧)ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ହିଁ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ରହିବ । ଧାରା-୩ରେ କୁହାଗଲା ଯେ, ଧାରା-୪(ସଂବିଧାନର ଭାଗ-୯ର ସଂପ୍ରସାରଣ)ରେ ଯେଉଁସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସୂଚୀତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାନ୍ୟତା ଦେବା ସହିତ ଭାଗ-୯ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଂପ୍ରସାରଣ କରାଯାଉଛି । ପେସାର ପ୍ରକୃତ ଗଣ୍ଠି ହେଉଛି ଧାରା-୪, ଯେଉଁଥିରେ ଧାରା ୪(ଏ) ରୁ ଧାରା ୪(ଓ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୫ଟି ଉପଧାରା ରହିଛି, ପୁଣି ଉପଧାରା (ଇ) ରେ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଏବଂ ଉପଧାରା (ଏମ୍)ରେ ୭ଟି ବିଷୟର ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି । ଧାରା-୫ରେ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକ କଡା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି; ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳ

ପାଇଁ ପଞ୍ଚାୟତ ସଂବନ୍ଧୀୟ ଯାହାକିଛି ଆଇନ୍ ରହିଛି, ଯଦି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଇନ୍ ପେସା ସହିତ ଅସଂଗତ ହେଉଥିବ, ତେବେ ତାହା ପେସା ପ୍ରବର୍ତ୍ତାତ ହେବାର ମାତ୍ର ବର୍ଷକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଏମ ରହିପାରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ୍‌ସଭା ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସେହିସବୁ ଆଇନ୍‌କୁ ଏହି ବର୍ଷକ ଭିତରେ ପେସାର ପ୍ରାବ୍ଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା କାଣ୍ଠକାଣ୍ଡ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଠିକ୍ ରୂପେ କହିଲେ, ପେସାର ପରିସର ହେଲା, ସମ୍ପାଦନର ଏକାଦଶ ଅନୁସୂଚୀରେ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିବା ୨୯ଟି ବିଷୟ ସହିତ ପେସାର ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରାବ୍ଧାନ ଅଛି ।

୫- ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ପେସା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ପାଖାପାଖି ୧୫ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରର ବହୁତ ଆଇନ୍‌ର ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆମେ ଅବୈଧ କହିପାରିବା । ଉଦାହରଣ ସରୂପ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ୍ ୧୮୯୪, କୋଇଲା ପ୍ରସ୍ତୁ (ସଂଗ୍ରହ ଓ ବିକାଶ) ଅଞ୍ଚଳ ଆଇନ୍ ୧୯୫୭ ଓ ଖଣି ଓ ଖଣିଜବସ୍ତୁ (ବିକାଶ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଇନ୍ ୧୯୫୭, ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ଆଇନ୍ ୧୯୨୭ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷଣ ଆଇନ୍ ୧୯୮୦ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ କି ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ସେଠାକାର ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ଜାତିକା ସହ ଗଭୀର ଭାବେ ସଂପର୍କିତ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ପେସା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ ଅଣାଯାଇନି । ପୁଣି, ପେସା ନାଁରେ କେତେକ ରାଜ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚାୟତ ଆଇନ୍‌ରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସଂଶୋଧନ ଅଣାଗଲା (ଯଥା ଓଡ଼ିଶାରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଆଇନ୍ ୧୯୬୪, ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଆଇନ୍ ୧୯୫୯ ଓ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ଆଇନ୍ ୧୯୯୧, ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଅବକାରୀ ଆଇନ୍ ୧୯୧୫ରେ ସଂଶୋଧନ), ସେଗୁଡ଼ିକ ପେସାର ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା, ଯଥା ଗ୍ରାମସଭାକୁ କ୍ଷମତାଅର୍ପଣର ବିପରୀତମୁଖୀ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଯୋଜନା କମିଶନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟୋଜିତ ବିଶେଷଜ୍ଞ କମିଟି ଶ୍ରୀ ଡି.ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ତାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ 'ଚରମପନ୍ଥାକୁ ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ବିକାଶର ଆହ୍ଵାନ' (୨୦୦୮)ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ପେସାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଫଳତା ହିଁ ସେହିସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଓବାଦର ପ୍ରସାରରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି । ଅନୁରୂପ ମତ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉ ଆଉ ଦୁଇଟି ରିପୋର୍ଟରେ, ଯଥା ଯୋଜନା କମିଶନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଗଠିତ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ 'ଏକାଦଶ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଭୂ-ସଂପର୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (୨୦୦୬)' ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ମନ୍ତ୍ରାଳୟଙ୍କ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ରୁରାଲ୍ ମାନେଜମେଣ୍ଟ, ଆନନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ଆଉ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ (୨୦୧୦) ।

୬- ପେସାର ଧାରା-୪ରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରାବ୍ଧାନ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିତରୁ ପ୍ରମୁଖ ହେଲା-

- ଯେ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ ଆଇନ୍ ତିଆରି କଲାବେଳେ, ତାହା ପ୍ରଥାସିଦ୍ଧ ଆଇନ୍, ସାମାଜିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଆଚରଣ-ଧାରା, ଏବଂ ସମୂହ ସମ୍ପଦର ପାରମ୍ପରିକ ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସଂଗତିସଂପନ୍ନ ହେଉଥିବ ।
- ଲୋକମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାସମୂହ, ସେମାନଙ୍କର ସାଂସ୍କୃତିକ ଅସ୍ଥିତା, ସମୂହ ସମ୍ପଦ ତଥା ପାରମ୍ପରିକ ବିବାଦ ମାମାଂସା ପଦ୍ଧତିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଗ୍ରାମସଭା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।
- କୌଣସି ଏକ ଗ୍ରାମରେ ଯେ କୌଣସି ଯୋଜନା, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହା ଗ୍ରାମସଭାର ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଥିବ ତଥା ଯେ କୌଣସି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ହିତାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମସଭାହିଁ ଚିହ୍ନିତ କରିବ ।
- ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟ ପିଛା ପାଣ୍ଠି ବିନିଯୋଗର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଗ୍ରାମସଭା ହିଁ ଦେବ ।
- ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ କୌଣସି ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ତଥା ପୁନର୍ବାସ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଏ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାମସଭା ବା ଯଥୋଚିତ ସ୍ତରର ପଞ୍ଚାୟତ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରାଯିବ; ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ସବିଶେଷ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରରେ ସଂଯୋଜିତ ହେବ ।
- ଜଳାଶୟଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ଓ ପରିଚାଳନା ଯଥୋଚିତ ସ୍ତରର ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ।
- ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲଘୁ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ଅଥବା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଲିଜ୍ ମଞ୍ଜୁରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାମସଭା ବା ଯଥୋଚିତ ସ୍ତରର ପଞ୍ଚାୟତର ସୁପାରିଶ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ।
- ଲଘୁ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିର୍ଲାଭ ବଳରେ ରିହାତି-ମୁକ୍ତ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାମସଭା ବା ଯଥୋଚିତ ସ୍ତରର ପଞ୍ଚାୟତର ଅଗ୍ରାମ ସୁପାରିଶ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ।
- ଧାରା ୪(ଏଫ)ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଞ୍ଚାୟତମାନେ ଯେପରି ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ସଂସ୍କୃତିରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିବେ ସେଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଆଇନ୍ ସଭା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେକ କ୍ଷମତା ଓ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଏହା କଲାବେଳେ ସେମାନେ ଗ୍ରାମସଭା ଓ ଯଥୋଚିତ ସ୍ତରର ପଞ୍ଚାୟତମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ୭ଟି ବିଷୟରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବେ-

- (୧) ନିଶାସାମଗ୍ରୀର ବିକ୍ରୀ ଓ ବ୍ୟବହାରର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶାନିବାରଣ
- (୨) ଲଗୁ ବନଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ମାଲିକାନା
- (୩) ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମି-ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ନିଷେଧ କରିବା ଏବଂ ଜଣେ ଆଦିବାସୀ ଠାରୁ ବେଆଇନ୍ ଭାବେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିବା ଜମିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଯଥୋଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା
- (୪) ଗ୍ରାମ ବଜାରଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାର କ୍ଷମତା
- (୫) ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରଣ କାରବାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର କ୍ଷମତା
- (୬) ସମସ୍ତ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ସଂସ୍ଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଜାରି କରିବାର କ୍ଷମତା

- (୭) ଆଦିବାସୀ ଉପ-ଯୋଜନା (ଟି.ଏସ୍.ପି.) ସହିତ ସବୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଯୋଜନାର ପାଣ୍ଠି ଓ ଅନ୍ୟ ବିଷୟସବୁକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର କ୍ଷମତା
- ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପର୍କୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ସମ୍ପର୍କୀକରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁସବୁ ଆଇନ୍ ତିଆରି କରିବ, ସେଥିରେ ସେହିସବୁ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ, ଯାହାଫଳରେ ଉପରିସ୍ଥ ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକ ତଳସ୍ତରର ପଞ୍ଚାୟତ କି ଗ୍ରାମସଭାର କ୍ଷମତା ବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ନିଜେ ମାଡ଼ି ବସିବନି ।
 - ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରର ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂସ୍କାର କଲାବେଳେ ରାଜ୍ୟର ଆଇନ୍ସଭା ସମିଧାନର ଷଷ୍ଠ ଅନୁସୂଚୀରେ ସ୍ଥାନିତ ଡାକ୍ତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବେ ।

୭. ଯେସା ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦାବୀ

Provisions of Central Act	Given to which tier of PRIs
1. Section 4(c) and (e) Approve plans, programmes, projects selection of beneficiaries under poverty alleviation programmes, issue of utilisation certificate on funds of Grama Sabha.	Grama Sabha
2. Section 4(j)- No acquisition of land for development projects and for resettling or rehabilitating persons affected by such projects without prior consultation of the Parishad.	Zila Parishad.
3. Section 4(i) – Management of the Minor Water Bodies.	Zila Parishad.
4. Section 4(k)(l)- Recommendation prior to issue of prospecting license or mining lease for minor minerals.	Zila Parishad.
5. (1) Section 4(m)- Enforcement of prohibition or restriction of the sale and consumption of any intoxicant, ownership and Gram Panchayat of Minor Forest Produce, prevention of alienation of land and restoration of any unlawfully alienated land of a Scheduled Tribe, control over money lending to the Scheduled Tribe, management of village market. (2) (a) The Bihar and Orissa Excise Act has been amended giving power to Grama Sabha of executive control over in toxicants. (b) 68 items of MFP have been transferred to Gram Panchayats. The Orissa Grama Panchayat (Minor Forest Produce Administration Rules, 2002 has come into force w. e. f. 15.11.2002.	Grama Sabha.
6. Exercise control and supervision over institutions and functionaries of various sectors in relation to programmes and measures of Government, prepare the local plans including tribal sub-plans for the areas and to exercise control over the resources for such plans.	Panchayat Samiti.
7. To safeguard and preserve the tradition and customs of the people, their cultural identity, community resources and customary mode of dispute resolution consistent with the relevant laws in force and in harmony with basic tenets of the constitution and human rights.	Grama Sabha

Source: Annual Report 2002-03 of Dept of Panchayati Raj, Govt of Orissa

୮- ଏକଥା ସତ, ଓଡ଼ିଶା ଆଇନ୍ ସଭା ଯେସା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ତାରିଖର ଠିକ୍ ବର୍ଷକ ଭିତରେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ୩ଟି ପଞ୍ଚାୟତୀ ଆଇନ୍କୁ ଯେସା ନାଁରେ ସଂଶୋଧନ କରି ୨୨.୧୨.୧୯୯୭ ତାରିଖରେ ସରକାରୀ ଗେଜେଟରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଇନ୍ର ସଂଶୋଧନ କରି କିମ୍ବା ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରି ଜାରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହିସବୁ ସଂଶୋଧନ ଓ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେସାର ମୂଳ ଭାବାର୍ଥକୁ ସିଧାସଳଖ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେସାର ଧାରା ୪(ଏନ୍) ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମସଭାର କ୍ଷମତାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କଲା ଭଳି କୌଣସି ପ୍ରାବଧାନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ତାହାହିଁ ବଳି ପଡ଼ିଛି ।

ଉଦାହରଣ ସରୂପ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଓ ଖଣିଜ ଉଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବାର ରୂଡ଼ାନ୍ତ କ୍ଷମତା ଗ୍ରାମସଭା ବଦଳରେ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦକୁ ଦିଆଯାଇଛି (ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ- ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ଆଇନ୍ ୧୯୯୧ର ଧାରା ୩-୬) ।

ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଜାରି କରିବାର କ୍ଷମତା ଗ୍ରାମସଭା ବଦଳରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି (ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ- ଓଡ଼ିଶା ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଆଇନ୍ ୧୯୫୯ର ଧାରା ୨୦-୫) ।

୯- ପେସାର ଧାରା-୪(ଡି)ରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାସମୂହ, ସେମାନଙ୍କର ସାଂସ୍କୃତିକ ଅସ୍ଥିତା, ସମୂହ ସମ୍ମତ ତଥା ପାରମ୍ପରିକ ବିବାଦ ମାମଲା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଗ୍ରାମସଭା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଏକଥା ସତ, ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଆଇନ୍ ୧୯୬୪ର ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ଧାରା-୫ (ଗ୍ରାମସଭା ଓ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ) ଅଧୀନରେ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରାବ୍ଧାନ ଉପଧାରା (୬) ଯୋଡ଼ାଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ କି ପେସାର ଉପରୋକ୍ତ ଉକ୍ତିକୁ ଅକ୍ଷତ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପରବ୍ରୁକ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା- ‘ବଳବତ୍ତର ଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆଇନ୍ ସମୂହ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ମୌଳିକ ନୀତିସମୂହ ତଥା ମାନବିକ ଅଧିକାରସମୂହ ସହିତ ସଂଗତି ରକ୍ଷା କରି’ (‘*consistent with the relevant laws in force and in harmony with basic tenets of the Constitution and human rights*’) । ଏପରି ଏକ ପରବ୍ରୁକ ଯୋଡ଼ିବା ଫଳରେ ବସ୍ତୁତଃ ଗ୍ରାମସଭାକୁ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟାପାରରେ କ୍ଷମତା ଦିଆଯିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ବିବଦମାନ କରିଦିଆଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆମେ ମନେ ରଖିବା ଦରକାର ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଆଇନ୍ ୧୯୪୮ରେ ପଞ୍ଚାୟତୀ ଅଦାଲତ ଓ ପଞ୍ଚାୟତୀ ପୋଲିସର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଏପରିକି ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ୧୯୬୪ ଆଇନ୍ ର ଶେଷ ଅଠକୁ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶୀର୍ଷକ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନିତ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିୟମାବଳୀ ଅଭାବରୁ ତାହା ପୁରାପୁରି ଅକାମୀ । ପେସାର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ଆଇନ୍ ସଭା ଚାହିଁଥିଲେ ୧୯୪୮ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନଃପ୍ରଚଳନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।

୧୦- ଏକଥା ସତ, ପେସା ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରା.ପ. ଆଇନ୍ ୧୯୬୪ରେ ସଂଶୋଧନ ଆଣିବା ନାଁରେ ଧାରା ୪୪(ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ) ଅଧୀନରେ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରାବ୍ଧାନ, ଯଥା ଉପଧାରା (୨) ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଗଲା ଯେ, ନିଶା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଲଘୁ ବନଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ମାଲିକାନା, ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ନିଷେଧ ଓ ବେଆଇନ୍ ଭାବେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଜମିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ତଥା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସହ ରଖି କାରବାର ଉପରେ ଗ୍ରାମଶାସନର ତତ୍ପରଧାନରେ ରହି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଜାରିକରିବ; ଯଦି ଏତିକି ଲେଖାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପେସା ସହ ସଂଗତିସଂପନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେହି ଉପଧାରାରେ ପୁଣି ଏକ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା- ଏହି କ୍ଷମତା ସେହିଭଳି ଏବଂ ସେହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ, ଯାହାକି ବିହିତ କରାଯାଇପାରେ (‘*in such manner and to such extent as may be prescribed*’) । ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମର୍ଜ୍ଜି ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା, ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ କି ନାହିଁ ଏବଂ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

୧୧- ଏହାପରେ ଓଡ଼ିଶା ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ୧୪ ନଭେମ୍ବର ୨୦୦୨ରେ ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ (ଲଘୁ ବନଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଶାସନ) ନିୟମାବଳୀ ୨୦୦୨ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଲାଭ କରିଛି । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଲଘୁ ବନଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ସଂଗ୍ରହ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ (ଗ୍ରାମସଭା ନୁହେଁ) ହାତରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଗଲା ଏବଂ ପ୍ରତି ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ନିକଟରେ ପଂଜିକରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରତି ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ କେତେ ପଂଜିକରଣ ଫିସ୍ ଦାଖଲ କରିବେ ତାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମୟାନ୍ତରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ । ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟୀର ପଂଜିକରଣ ରଦ୍ଦ କରିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ତା’ର ବେଆଇନ୍ କାରବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଗ୍ରା.ପ.ର ସରପଞ୍ଚ କିମ୍ବା ସଂପାଦକଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ଡି.ଏଫ୍.ଓ. ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିପାରିବେ । ସେହିପରି ବେଆଇନ୍ କାରବାର ହେଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ ହେଲେ ତାହା ନିଲାମ ମାଧ୍ୟମରେ ବିକ୍ରୀ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ତାହା ଗ୍ରାମପାଣ୍ଠି ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଶା ଜଙ୍ଗଲ ଆଇନ୍ ଅଧୀନରେ ଜମା କରାଯିବ । ପୁଣି ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ [ଗ୍ରା.ପ.ଆଇନ୍ ୧୯୬୪](#)ର ଧାରା ୧୩୩ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମେ ସର୍ବ-କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ସର୍ବ-କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପିଲ କରିବେ । ଏହିଭଳି ପେସା ଅନୁଯାୟୀ ଲଘୁବନଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ମାଲିକାନାକୁ ନେଇ ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ଗ୍ରାମସଭାକୁ ମିଳିବା କଥା, ତାହା ପରିଶେଷରେ ଡି.ଏଫ୍.ଓ. ଏବଂ ସର୍ବକଲେକ୍ଟର ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ହାତରେ ୠଳୀଭୂତ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପୁଣି ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ରପ୍ରତ୍, ଶାଳମଞ୍ଜି ଓ ବାଉଁଶ ଲଘୁବନଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସିଧାସଳଖ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର ଏକଚାଟିଆ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବ ଭଳି ଏବେବି ରହିଛି ।

୧୨- ଉପରେ ଦର୍ଶାତ ହୋଇଛି, ପେସା ଆଇନ୍ ଅନୁଯାୟୀ ନିଶା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଗ୍ରାମସଭାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିବା କଥା । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛେ, ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଉକ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ସରୁପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ୧୯୯୯ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା ଅବକାରୀ ଆଇନ୍ ୧୯୧୫ର ଏକ ସଂଶୋଧନ ଆଣି ଏକ ନୂଆ ଧାରା ୨୬-ଏ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ରାଜ୍ୟ ଅବକାରୀ ବିଭାଗ ଯଦି ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଦ ଦୋକାନ ଖୋଲିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ସରପଞ୍ଚଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ପଠାଇବେ । ସରପଞ୍ଚ ଗ୍ରାମଶାସନର ସହମତି ଆଣି ୩୦ଦିନ ଭିତରେ ବିଭାଗୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାହା ପଠାଇବେ । ଯଦି ସରପଞ୍ଚଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉକ୍ତ ୩୦ଦିନ ଭିତରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥାଏ, ତେବେ ଗ୍ରାମଶାସନର ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅନୁମୋଦନ ଅଛି ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ଏହାପରେ ସରକାର ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଦ ଦୋକାନ ଖୋଲିଲେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ ଆଉ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୩- ଉପରେ ଦର୍ଶାତ ହୋଇଛି, ଯେହା ଆଇନ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଦିବାସୀ ଲୋକଙ୍କ ହାତରୁ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଥିଲେ, ତାକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୁନରାପଣ କରିବା ସମାପ୍ତ ଗ୍ରାମସଭାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ୧୯୫୬ ଠାରୁ ଏକ ଆଇନ୍ ବଳବତ୍ତର ରହିଛି- ଓଡ଼ିଶା ଅନୁସୂଚୀତ ଅଞ୍ଚଳ ସ୍ତ୍ରୀବର ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର (ଅନୁସୂଚୀତ ଜନଜାତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା) ରେଗୁଲେସନ୍ ୧୯୫୬ ବା ରେଗୁଲେସନ୍-୨ । ଏହି ଆଇନ୍ରେ ମୂଳରୁ ଗ୍ରାମସଭାକୁ କୌଣସି କ୍ଷମତା ଦିଆହୋଇନି କିମ୍ବା ଯେହା ଆସିଲା ପରେ ବି ଦିଆଯାଇନି । ୧୯୯୭ ଓ ତା'ପରେ ଯେହା ନାଁରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସଂଗଠନ କରାଯାଇଛି, ତଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମସଭାର କ୍ଷମତା ବଢ଼ିବା ଦୂରର କଥା, ଆଗେ ଯେଉଁସବୁ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ହାତରେ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା ସବ୍-କଲେକ୍ଟର, କଲେକ୍ଟର ଓ ଆର୍.ଡି.ସି., ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଅଧିକ କ୍ଷମତା କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରାଯାଇଛି ।

୧୪- ଯେହା ସହିତ ଆମର ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଂଗଠିତକରିବା କରିବା ପାଇଁ କ'ଣ କରାଯାଇପାରେ ?

- କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ୍ ଓ କୋଇଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଞ୍ଚଳ ଆଇନ୍ ଲତ୍ୟାଦି ସମେତ ଯେତେସବୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆଇନ୍ ରହିଛି, ଓ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଝମ ଅନୁସୂଚୀ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଆଦିବାସୀ ଜନଜୀବନ ସହ ସଂପର୍କିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେହା ସହିତ ସଂଗଠିତକରିବା କରିବା ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ଓ ସଂଗଠନ କରାଯିବା ଜରୁରୀ ।

- ଯେହା ସହିତ ସଂଗଠିତକରିବା କରିବାକୁ ଯାଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେତେସବୁ ସଂଗଠନ ଓ ନୂତନ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତ ଦରକାର ଓ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବା ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଆଇନ୍ ୧୯୫୮ରେ ଥିବା ପଞ୍ଚାୟତ ଅଦାଲତ ଓ ପଞ୍ଚାୟତ ପୋଲିସ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପୁନଃପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରେ (ଯେହା ଧାରା ୪-ଡି କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି) । ସେହିପରି ଅଞ୍ଚଳ ଶାସନ ଆଇନ୍ ୧୯୫୫ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ନିଶାନିବାରଣ ଆଇନ୍ ୧୯୫୬କୁ ଯେହା ସହିତ ସଂଗଠିତକରିବା ବିଧିବିଧାନ ବୋଲି ବିଚାର କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରଚ୍ଛା କରାଯାଉ ।

Draft Notes by Chitta Behera, 4A Jubilee Tower, Choudhury Bazar, Cuttack-9, M-9437577546, Dt 6.9.2010